

CROSS ROADS 8

Begüm Yıldırım
Bengisu Emirkoçoğlu
Damla Yücebaş
Deniz Karakurt Şekerci
Eyüp Ataş
Furkan Efe
İbrahim Gökmen
İrem Yılmaz
Onur Safa Ergün
Pınar Marul
Rash Nueva
Umut Kambak
Yağız Seis
Yasin Öztekin

Begüm Yıldırım

Sanatsal üretiminde ağırlıklı olarak yağlı boya, toz pastel ve linol baskı teknikleriyle çalışan sanatçı, alaylı bir geçmişe sahip olmasının hem kullandığı malzemelere hem de ele aldığı konulara disiplinlerarası ve sezgisel bir yaklaşımla yönelmesini mümkün kıldığını ifade ediyor. Sanat pratiği, benlik ile beden, çevre ve ruh hali arasındaki karmaşık ilişkileri keşfetmeye yönelik bir arayışa dayanıyor. Anlamaların, insanlar ile diğer canlılar ve mekânlar arasındaki karşılıklı etkileşimler yoluyla nasıl oluştuğunu sorgulamak, üretiminin temelini oluşturuyor.

Sanatçının çalışmalarında tekrar eden temalar; parçalanma, yinleme ve dokunsal yüzeyler aracılığıyla belirli zamanlara ve mekânlara bağlı duygusal hâlleri incelemek üzerine kurulu. Bu yönüyle her bir işi, belleğe ve ruh haline göre şekillenmiş kişisel bir arşiv, görsel bir günlük kaydı niteliği taşıyor. Bu anlar, kimliğin silikleştiği ve öznenin dağıldığı pastel portrelerde ya da türlerarası dostluklarla şekillenen gündelik ritüellere odaklanan resimlerde karşılık bulabiliyor.

Üç Otoportre Çalışması, 2024

Kağıt üzerine toz pastel *Soft pastel on paper*, 40 x 30 cm her biri *each*

Bengisu Emirkoçoğlu

Sanatçı için üretmek, bir duyguyu ya da düşünceyi somut bir forma dönüştürme sürecidir. Malzeme seçimi, yüzey dokuları ve formun boşlukla kurduğu ilişki, anlatımının temelini oluşturur. Amacı, ifade etmek istediği konuları kendi diliyle aktarabilmektir.

Çalışmalarında, iki boyutlu eskizlerden üç boyutlu formlara geçmeyi tercih eder. Çizgi ve gölgeyi hacimli yapılarla daha güçlü biçimde ortaya koyar. Sürece sezgisel yaklaşır; malzemenin yönlendirmesine açık kalır. Malzemenin sertliği, dokusu ve matlığı gibi fiziksel özellikleri, formun karakterini belirler. Heykel pratiği, onun için yalnızca bir ifade biçimi değil, aynı zamanda malzeme ile form arasındaki ilişkiyi keşfetme sürecidir. Her yeni üretimde bu ilişkiyi yeniden sorgular ve anlatım dilini derinleştirir.

Deforme, 2023
Beton *Concrete*, 75 x 40 x 30 cm

Otoportre, 2023
Beton *Concrete*, 50 x 30 x 20 cm

Damla Yücebaş

1987 yılında İstanbul'da doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü'nden 2011 yılında mezun oldu. 2016'da yüksek lisansını, 2024'te ise Sanatta Yeterlik programını tamamladı. 2006-2008 yılları arasında Viyana Güzel Sanatlar Akademisi Heykel Bölümü'nde lisans eğitimi aldı. 2013'te Almanya Burg Giebichenstein Halle Sanat ve Tasarım Üniversitesi'nde, 2015'te Japonya Kyoto Teknoloji Enstitüsü'nde yüksek lisans değişim programlarına katıldı. 2012'de Araştırma Görevlisi olarak başladığı MSGSÜ Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü'nde, 2025 itibarıyla Dr. Öğretim Üyesi olarak çalışmayı sürdürmektedir.

Sanat pratiğini "bilmeme" (Not Knowing) yaklaşımıyla şekillendirir. Çalışmaları, mistik Doğu felsefelerine dayanan "faydalı boşluk", "temelsiz düşünme" ve "kendiliğinden oluş" gibi kavramlarla düşünsel bağlar kurar. Genellikle ipek baskı tekniğini kullanır; özgün tekstil baskı ve lif sanatı alanındaki üretimlerini, doğrudan malzemeye kurduğu diyaloga dayalı süreçler üzerinden geliştirir.

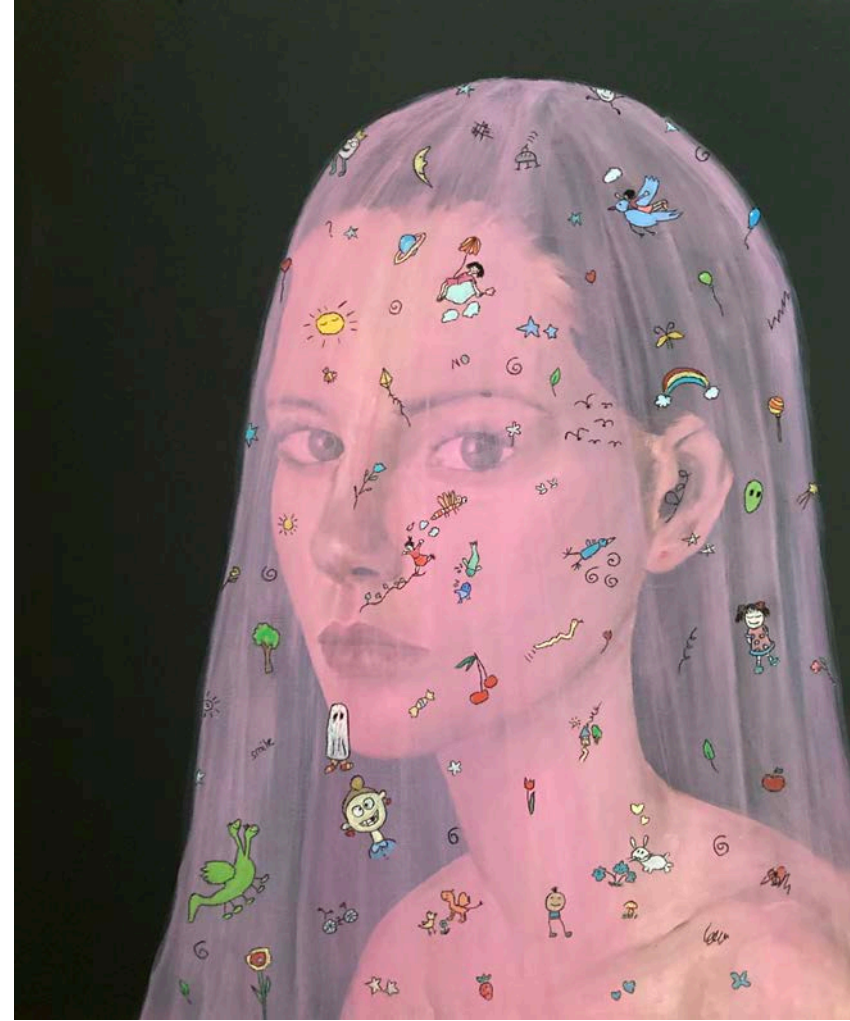

Sıradağlar, 2025
Keçe üzerine dijital baskı *Digital print on felt*, 150 x 200 cm

Deniz Karakurt Şekerci

Sanatsal anlatımının temelini, “toplumsal cinsiyet eşitsizliği” oluşturur. Sanatçıya göre, bu mesele küçük adımlarla da olsa iyileşen, ancak hâlâ sorunlu bir şekilde devam eden bir gerçekliktir. Yetişkin bir kadın olarak sürdürdüğü yaşamında, sık sık çocukluğuna dönerek kendi cinsiyetinin ötekileştirildiği anılara yolculuk yapar. Özellikle Türkiye bağlamında, bir çocuğun cinsiyetini fark etmeye başladığı andan itibaren neler hissettiğini, neler yaşadığını, nelerden vazgeçtiğini, neleri kaybettiğini ve nelere zorlandığını sorgular.

Sanatçı, eserlerinde toplumun reddettiği, ötekileştirdiği ve mecbur bıraktığı tüm ayrımları görünür kılmayı amaçlar. Bu üretim süreci genellikle belirli seriler halinde şekillenir. Eserlerinin ilham kaynağını ise bizzat tanık olduğu, dinlediği ya da gözlemlediği gerçek yaşam hikâyeleri oluşturur. Anlatım dilinde kullandığı tekstil malzemesi olan ipler, eserlerine çağdaş bir anlam katmanın yanı sıra, kültürel aidiyetin de bir yansıması olarak değerlendirilebilir.

Hafıza Portresi, 2025
Tuval üzerine akrilik boya ve iğne işi dikiş
Acrylic paint and needlework stitching on canvas, 60 x 50 cm

Eyüp Ataş

1987 yılında doğan Eyüp Ataş, 2005 yılında Erciyes Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'ne girmiş ve 2010 yılında bu bölümden mezun olmuştur. 2011 yılında İstanbul'a yerleşmiş; burada Devrim Erbil ve Nezih Çavuşoğlu'nun atölyelerinde asistanlık yapmıştır. Bu süreçte çeşitli karma sergilere katılmıştır.

2023 yılında Yeditepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Plastik Sanatlar ve Resim Bölümü'nde "Post-Truth Çağda Figüratif Resim ve Heykel" başlıklı tez çalışmasıyla yüksek lisans eğitimini tamamlamıştır. Hala İstanbul'daki atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

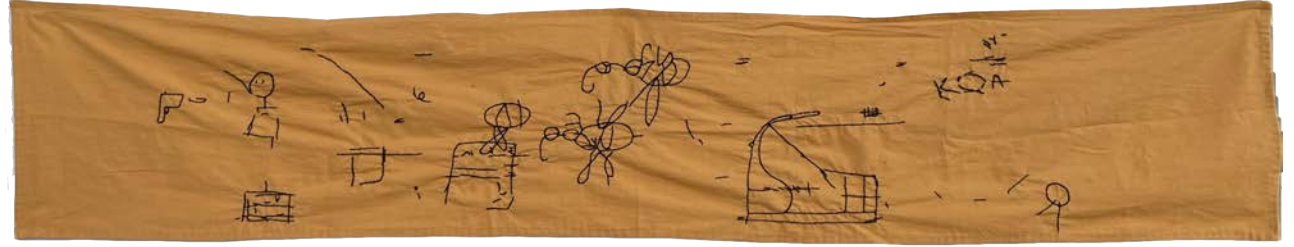

Dilli Zürafa, 2025
Tuval üzerine yağlı boya *Oil on canvas*, 80 x 80 cm

Furkan Efe

2001 yılında Eskişehir’de doğan sanatçı, lisans eğitimini 2023 yılında Hacı Bayram Veli Üniversitesi Resim Bölümü’nde tamamladı. Hacettepe Üniversitesi Resim Bölümü’nde yüksek lisans eğitimine devam eden sanatçı, çalışmalarını Ankara’da sürdürmektedir.

Resim, dikiş ve baskı gibi farklı disiplinlerde üretim yapan Efe, çalışmalarında hatırlama eyleminin nasıl gerçekleştiği sorusu üzerinde durur. Hatırlama sürecinde ortaya çıkan imgeleştirme, kurgulama ve muğlaklık gibi durumlar üzerinden belleğin görselleştirilme biçimlerini araştırır. Belleğin mekân ve nesneyle kurduğu ilişkiyle kişisel anlatıları bir araya getirerek hafıza alanları oluşturur. Bu alanlar, kimi zaman bireysel belleğe, kimi zaman ise kolektif belleğe temas eder. Anı, yaşanmışlık, aidiyet ve kimlik gibi kavramları geçmiş deneyimlerinden taşıdığı izlerle bugüne taşır.

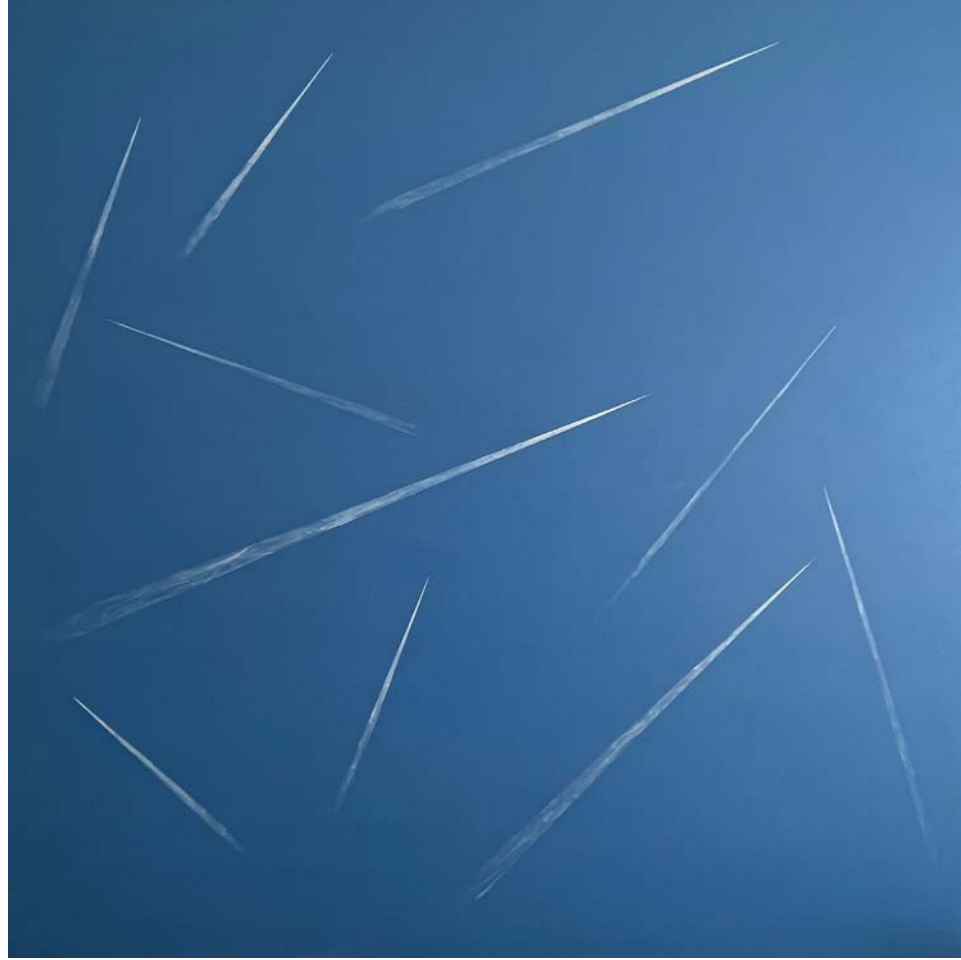
Sıra Serisi 1, 2025

Mendil üzeri dikiş *Stitching on the handkerchief*, 26,5 x 140 cm

İbrahim Gökmen

Sanatçının pratiği, biçimsel sadelik ve görsel netlik üzerinden ilerler; uçak figürü, teknik detaylardan arındırılarak soyut ve yalın bir çizgiye indirgenir. Boşluklarla kurulan diyalog, yüzeydeki çizgiler kadar önemlidir. Kompozisyonlar, sessizlikle hız, durağanlıkla akış arasında bir denge arar. Bu sadeleştirme, hem objenin endüstriyel kimliğini soyutlar. Çalışmalarında boşluk, denge ve sessizlik önemli rol oynar; tıpkı bir uçağın gökyüzündeki süzülüşü gibi, kompozisyonlar da hafiflik ve duruluk hissi yaratır. Uçaklar, sanatçının dilinde artık birer ulaşım aracı değil; yön, uzaklık, bekleyiş ve bazen de aidiyetsizlik gibi konuların taşıyıcısı hâline gelir. Sanatçının eserlerindeki çizgisel yapılar; hafiflik, hareket ve askıda kalmışlık hissi uyandırarak, mekânla kurulan görsel ilişkiyi şiirsel bir boyuta taşır.

Sanatçının yaptığı çözümlemeler, izleyiciyi modern toplumun toplumsal yapıları, güç dinamikleri ve bireysel kimliklerin dönüşümü hakkında düşünmeye davet eder. Görsel sadelik ile toplumsal konular arasında zarif bir denge kurar. renkli yüzeylerin ardında, katmanlı bir toplumsal gerçeklik yatmaktadır; sanatçı, bu yüzeyin altına inerek, izleyicisine hem görsel bir deneyim sunar hem de toplumsal yapıya dair keskin bir eleştiri getirir. Yaşadığımız toplumların bilinçli ya da bilinçsiz kurallarına, değerlerine ve takıntılarına dair birer eleştiridir. İnsanın modern dünyada karşı karşıya olduğu yalnızlık, hırs, adaletsizlik ve eşitsizlik gibi meseleler, soyut bir şekilde sorgulanır.

Air Traffic, 2025

Tuval üzerine akrilik boya *Acrylic on canvas*, 120 x 120 cm

İrem Yılmaz

Sanat, Yılmaz için hem içsel dünyasındaki duyguları ifade edebildiği hem de bu duygusal katmanlara tanıklık edebildiği derin ve özel bir alandır. Bu alanda hem özgürleştiğini hisseder hem de sanatın gizemli doğasıyla sürekli bir diyalog içinde olur. Eserlerinde ilhamını duygulardan alır; somut bir “ham maddeye” sahip olmayan bu soyut kavramları birebir temsil etmenin imkânsızlığı, sanatın gücünü ve gizemini ortaya koyar. İç dünyasındaki duyguları, tanık olduğu ruh hâllerini ve zihninde canlandırdığı imgeleri hikâyelerle harmanlayarak tuvale yansıtır. Bu soyut içsel ifadeler bazen kumaşın dokusunda, bir nesnenin formunda, bir figürde ya da farklı unsurların katmanlı birleşimlerinde somutlaşır.

Sanatçının inancına göre, bir sanat eseri izleyicinin kendi dünyasında yankı bulduğunda kişisel bir keşif yolculuğuna dönüşür. En etkileyici olan ise, aktarmaya çalıştığı duygu ve katmanların anlamı ve hissiyatının izleyicinin hayal gücüne ve algısına göre şekillenmesidir.

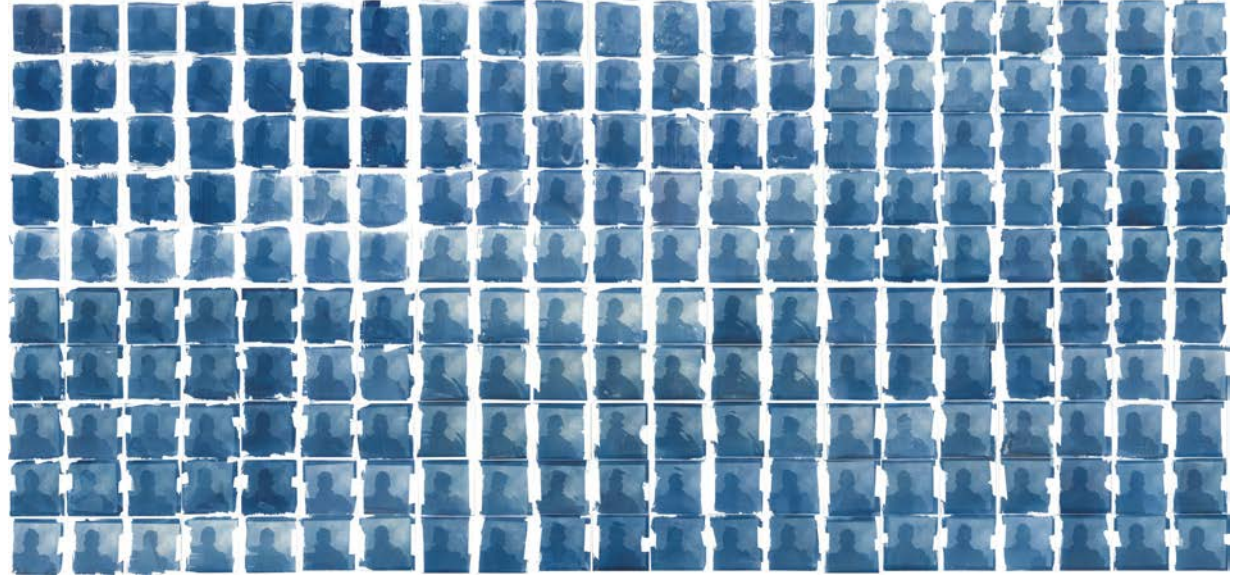

“Beni Siz Delirttiniz” Serisi, 2024-2025
Tual üzerine yağlı boya *Oil on canvas*, 100 x 120 cm her biri *each*

Onur Safa Ergün

Sanatçı, 2024 yılında Marmara Üniversitesi Resim-İş Öğretmenliği Grafik Tasarım Bölümü'nden mezun olmuştur. 2022 yılında Erasmus programı kapsamında Almanya'da Justus Liebig Üniversitesi Gießen'de bir dönem eğitim görmüş; bu süreçte baskı sanatlarıyla tanışarak bu alanda kendini geliştirme imkânı bulmuştur.

Baskı sanatlarının yanı sıra video pratiğine de ilgi duymaya başlamış ve bu alanda deneysel çalışmalar üretmiştir. Video temelli çalışmaları, sanatsal ifade araçlarını genişletmesine olanak tanımış; dijital ve geleneksel teknikleri bir araya getiren bir üretim dili geliştirmesine katkı sağlamıştır. Ergün, resim, video ve alternatif baskı teknikleriyle yürüttüğü üretimlerine İstanbul'daki atölyesinde devam etmektedir.

Wellen des Lebens, 2024

Japon bristol üzerine cyanotype & video *Cyanotype print on Japanese bristol & video*, 6,5 x 6,5 cm her biri *each*, 285 parça *pieces*

Pinar Marul

1993 yılında İzmir’de doğan sanatçı, 2012 yılında başladığı Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Heykel Bölümü’nden 2017 yılında mezun olmuştur. 2018 yılında, ilk kişisel sergisi Bilinmeyen / Unknown’u İstanbul’daki Oj Art Spaces’te açmıştır. Bu sergide, sanatçının biçimsel olarak geliştirdiği garip formlar, canlılara dönüşerek mekâna yayılan kurgusal bir anlatı oluşturmuştur.

2019 yılında ise bu anlatının devamı niteliğindeki ikinci kişisel sergisi Paramistic, Mexico City’deki Salon Silicon’da, Gallery Weekend Mexico kapsamında izleyiciyle buluşmuştur.

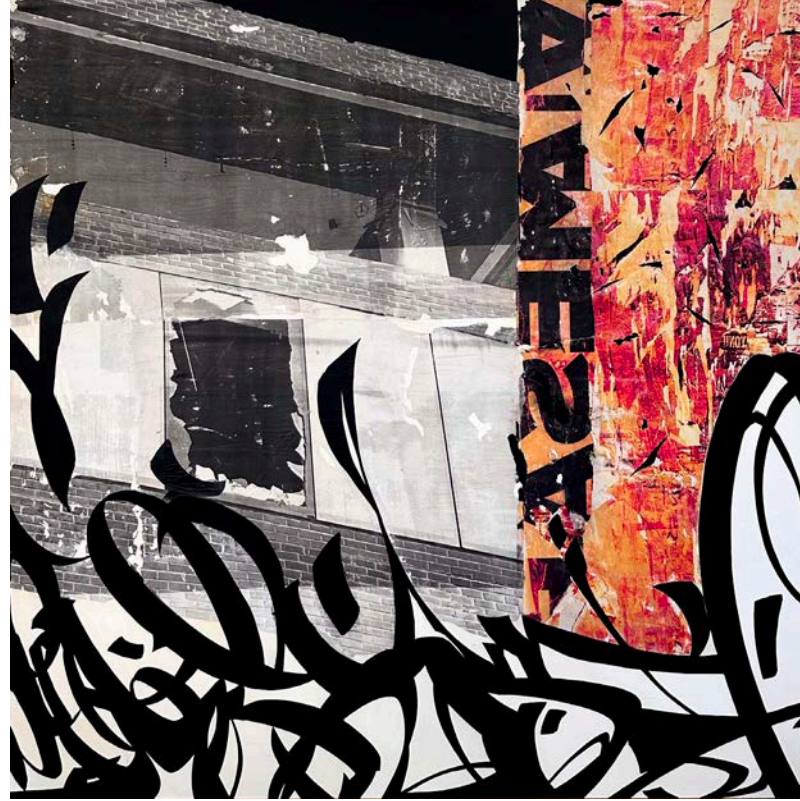
Mavi Kadife, 2022

Strafor, poliüretan, kağıt hamuru, akrilik boya, kadife tozu
Styrofoam, polyurethane, paper-mache, acrylic paint, velvet powder
200x103x73 cm, 205x90x70 cm

Rash Nueva

1994 İstanbul doğumlu Rash, 2005 yılında graffiti ve street art kültürü ile tanıştı. Başlangıç yıllarında İstanbul başta olmak üzere Avrupa'nın çeşitli şehirlerinin kamusal alanlarında graffiti çalışmaları yaptı. 2017 yılında dış mekândan kopmadan üretimini farklı yüzeylere taşıyarak biçimsel dönüşümle geleneksel graffiti elementlerini deforme ederek soyut formlar üzerine yoğunlaştı.

Uygulama alanlarını kamusal alan ve stüdyo olmak üzere ikiye ayıran sanatçı, graffitinin tipografik aurasını kent ortamında gözlemlediği dokular, aksak yapılar ve günlük rutinlerimizde yanından geçip gittiğimiz sıradan kentsel gerçekliklerle bir araya getiriyor. Yıkım ve gündelik holiganizmi, bir alt kültürel hareket aracılığıyla yeniden sorguluyor.

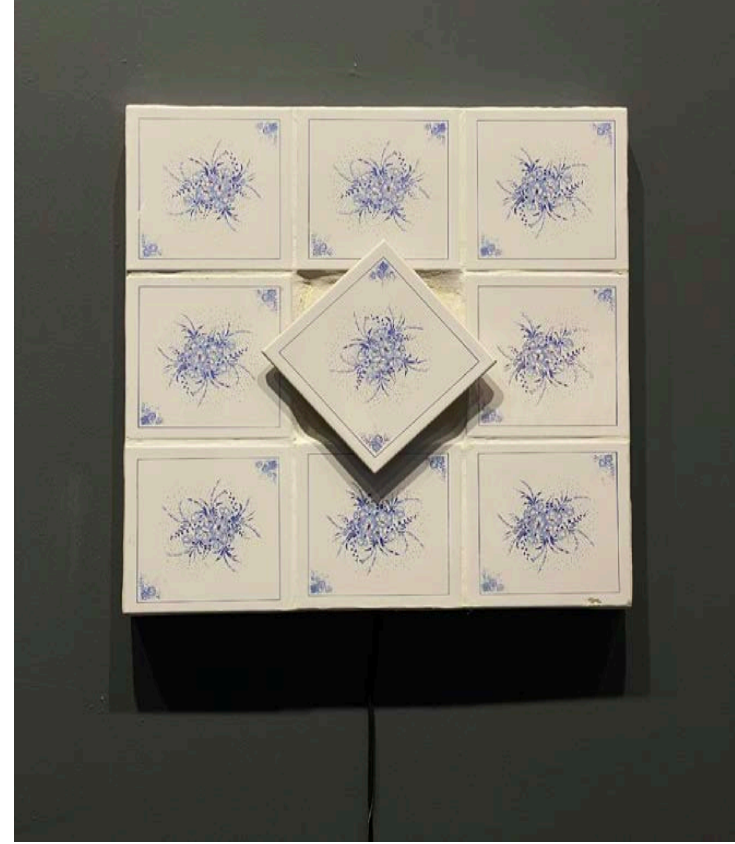
Broke Suadiye, 2024

Tuval üzerine sprej ve imaj transfer *Spray and image transfer on canvas*, 130 x 130 cm

Umut Kambak

Sanatçı, doğa ile kent arasındaki gerilimli ilişkiyi süreklilik ve iç içelik perspektifiyle ele alır. Ona göre kent, artık doğadan bir kaçış mekânı değil; yalnızlık, yabancılaşma ve umutsuzluk gibi çağdaş korkuların üretildiği bir zemin hâline gelmiştir. Üretimlerinde bu dönüşümün izlerini sürerken, izleyiciyi yalnızca estetik bir yüzleşmeye değil, aynı zamanda varoluşsal bir sorgulamaya davet eder.

Yanılsama ve yansıma temaları, sanatçının çalışmalarında temel yapı taşlarını oluşturur. Görünen ile gizlenen, gerçek ile kurmaca arasındaki sınırların muğlaklaştığı bir alan yaratmayı hedefler. Bu alan, izleyicinin yalnızca görsel değil, aynı zamanda duyuşsal ve düşünsel katmanlarda da aktif katılım göstermesine olanak tanır.

Hatırlıyorum, 2025

Kinetik seramik duvar panosu *Kinetic ceramic wall panel*, 46 x 46 cm

Yağız Seis

Sanatsal üretimi, benlik ile dış dünya arasında kurduğu sezgisel bir diyalogun ürünüdür. Her bir çalışma, yalnızca görsel bir temsil değil; bastırılmış duyguların, tamamlanmamış düşüncelerin ve silik anıların izini taşıyan bir yüzeydir. Bu yönüyle resimleri, bireysel bir içsel yolculuğun ve evrensel bir kırılma hâlinin ifadesi olarak öne çıkar. Figüratif ve soyut öğeler arasında kurduğu geçişkenlik, kimliğin akışkan ve çok katmanlı yapısına işaret eder. Sıklıkla belirsizleşen, parçalanmış ya da yüzüstü figürlerle çalışan sanatçı, bu imgeleri bireyden çok duygusal ve psikolojik durumların taşıyıcısı olarak konumlandırır. Çocuk, hayvan ve çiçek gibi tekrar eden figürler, zamanla doku ve biçim üzerinden sembolik bir belleğe dönüşür: çocuk içsel kırılma, hayvan içgüdüsel varoluşu, çiçek ise geçicilik ve dönüşümü simgeler.

Siyah-beyaz tercihleri yalnızca estetik bir seçim değil; varlıkla yokluk, açıklıkla belirsizlik arasındaki gerilimi derinleştiren bir anlatım stratejisidir. Renkten arınma, duygusal yoğunluğu öne çıkarır. Üretim süreci sezgisel ve katmanlıdır; planlı bir anlatımdan çok, hissin yönlendirdiği bir oluş hâlidir. Bu pratiği, benliğin görünmeyen taraflarıyla yüzleştiği ve dönüşüm olasılığı taşıyan bir alana dönüştürür.

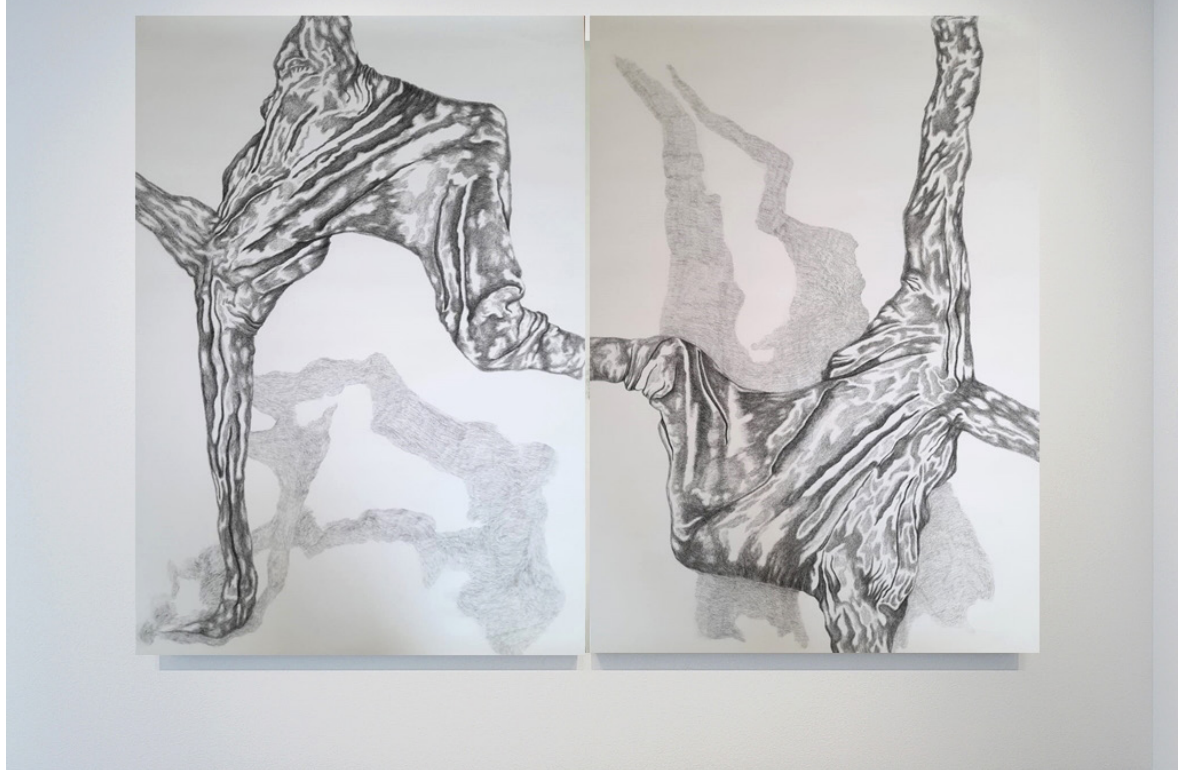
İşte Bir Sıçrar, İki Sıçrar, 2025
Tual üzerine akrilik boya *Acrylic on canvas*, 50 x 60 cm

Yasin Öztekin

İstanbul'da yaşayan ve çalışan Yasin Öztekin, 2023 yılında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden bölüm birincisi olarak mezun olmuştur. Sanatçı, aynı üniversitede yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

Çalışmalarında kişisel deneyimlerinden yola çıkarak bedenin algılanış biçimine ve bedenin dünya ile kurduğu ilişkiye odaklanır. Desen, fotoğraf, beden üzerinden kalıp alma ve veri görselleştirmesi gibi tekniklerle; parafin, alçılı sargı bezi gibi malzemeleri bir araya getirerek üretimini sürdürür. Bedenin sınırları, derinin yüzeyi ve hafızası, parçalanmış beden imgesi, iç ve dış beden arasındaki geçişler ile normal ve patolojik durumlar, araştırma alanının temel konularını oluşturur.

Sanatçı, disiplinlerarası bir yaklaşımla bedenin hem fiziksel hem de kavramsal katmanlarını görünür kılmayı amaçlar.

İsimsiz, 2025

Kağıt üzerine füzen ve kömür kalem *Charcoal and charcoal pencil on paper, 150 x 200 cm*

CROSS ROADS 8

5 - 19.07.2025

Crossroads 8
Sergi Katalođu

Galeri Ekibi
Ece Köksal, İdil Burkutođu, Ceyda Tahan,
Ali Duran, İrem Ođuzalp, Halil Furkan
Akköse, Adem Coşkun, Kevser Özkara

Tasarım
Ceyda Tahan

Fotoğraflar
Kayhan Kaygusuz

Bu yayın, 5 - 19.07.2025 tarihleri
arasında Art On İstanbul | Piyalepaşa'da
gerçekleşen "Crossroads 8" sergisi için
hazırlanmıştır.

Kaynak gösterilerek yapılacak alıntılar
dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir
yolla çoğaltılamaz.

© Art On İstanbul, 2025

Art On İstanbul

İstiklal Mah. Piyalepaşa Blv. No: 32/1, İstanbul
www.artonistanbul.com
info@artonistanbul.com
Instagram: artonistanbul

Salı - Cumartesi | 10:00 - 18:30